

[Stein.]

Laan mod Pant i faste Ejendomme, som den ærede foregaaende Taler omtalte, Laan mod haandfaaet Pant i Kontrabøger med Sparekasser og Banker eller i Obligationer, der er optaget til ordinær Notering, samt Indlaan i andre Sparekasser eller Banker. Og der bestemmes vedrørende den primære Anbringelsesmaade i det foreliggende Lovforslag, at Sparekassen er berettiget til ubegrænset at anbringe sine Midler i disse Aktiver, medens man derimod for den anden Klasses Vedkommende, den sekundære Anbringelsesmaade, kun har Lov til deri at anbringe indtil 5 Gange Egenkapitalen. Jeg skal ikke gaa i Detailler med dette saa lidt som med noget andet, da det meste i et Lovforslag som dette naturligvis maa henvises til Udvalgsbehandling; men medens der med Hensyn til de under Punkt I. nævnte Aktiver gives en udtømmende Fortegnelse over, hvilke Anbringelser der kan være Tale om, har Punkt II. ikke helt den samme Karakter. Der tales her om Anbringelser „paa anden betryggende Maade“, og saa nævnes der bl. a. „let sælgelige Værdipapirer“. Let sælgelige Værdipapirer? Ja, hvad er det? Under det første Punkt, de primære Anbringelser, er omtalt alle 1ste Klasses Obligationer. Tilbage bliver 2den Klasses Obligationer, og det vil væsentlig sige Hypotekobligationer samt Andelsbeviser og Aktier, men om Anbringelsen i Andelsbeviser og Aktier siges det i den følgende Paragraf, at det maa ikke ske, uden at Sparekasseinspektøren har givet sin Tilladelse. Tilbage til fri Anbringelse bliver altsaa kun disse Hypotekobligationer. Er det Meningen, at man skal kunne anbringe fem Gange Egenkapitalen i Obligationer af denne Art? Det er jo for øvrigt Obligationer af en højst forskellig Kvalitet, og det er maaske vanskeligt at give nogen Regel her, der kan gælde for alle Tilfælde, men det forekommer mig alligevel, at disse Bestemmelser er saa usikkert udformet, at der vil være Anledning til at drøfte dem lidt nærmere.

Det var Spørgsmaalet om Anbringelse af Sparekassernes Midler. Det næste Spørgsmaal, der melder sig, er Optagelsen af Midlerne i Sparekassens Status, og her knytter Hovedinteressen sig naturligvis til Optagelsen af Værdipapirerne. Herom hævder det foreliggende Lovforslags § 12 principi-

elt, at Værdipapirer skal optages til noteret Køberkurs, men reelt giver det for Obligationernes Vedkommende den enkelte Sparekasse Valget imellem at lade Obligationerne optage til sidste Køberkurs eller at optage dem til en Gennemsnitskurs gældende for 10 Aar; kun skal det i Regnskabet angives, hvilken Opgørelsesmaade man har valgt. Der gives saa lidt nærmere detaillerede Regler, det behøver jeg ikke her at komme ind paa. Men hvorledes er dette at forstaa? Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at den højtærede Minister har været inde paa Overvejelser med Hensyn netop til dette at fastholde den rationelle Optagelsesmaade, der anvendes af Bankerne: den sidste Køberkurs. Han er imidlertid veget tilbage for dette og er blevet staaende ved den gamle Regel eller har i alle Tilfælde givet Sparekasserne Lov til at blive staaende ved den gamle Regel, hvad der maaske ikke, saaledes som Forholdene ligger, er noget at sige til. Men hvad er Meningen nærmere? Er Meningen den — det kan jeg vanskeligt tænke mig —, at Sparekasserne i deres Opgørelser kan skifte fra Aar til Aar? Jeg vil gaa ud fra, at en Sparekasse maa træffe sit Valg, om den vil opgøre paa den ene eller den anden Maade. I modsat Fald vil man meget let komme ind paa en Jongleren, som ikke er gavnlig for Tilliden til den enkelte Sparekasse.

Noget helt andet er, at man samtidig i Paragraffen giver Anvisning paa Oprettelsen af en Kursreguleringsfond, hvorover Kursgevinst og Kurstab skal reguleres; de skal altsaa ikke kunne gaa ind i Driftsregnskabet som Gevinst eller Tab. Det vilde maaske være ønskeligt, om man fra Ministeriets og fra Sparekasseinspektionens Side vilde stimulere til Henlæggelse til denne Kursreguleringsfond, saa at den styrkedes paa en saadan Maade, at alle Udsving paa Obligationer efterhaanden kunde reguleres over en Fond som denne.

Jeg skal endnu gøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Ledelsen. Det har allerede været bemærket, at fremtidig skal Generalforsamlingen i Garantsparekasserne omfatte alle Garanter, hvilket vel ogsaa er det naturlige, selv om den foregaaende ærede Taler havde visse Betæneligheder, som jeg ikke tror i Praksis betyder saa uhyre meget. Saa paabydes det, at alle Sparekas-